

31987L0102

12.2.1987

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 42/48

**NÕUKOGU DIREKTIIV,
22. detsember 1986,
tarbijakrediiti käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta**

(87/102/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

tarbijakrediidi üldtingimuste ühtlustamine peaks olema esmajärgulise tähtsusega ülesanne;

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100,

erinevuste tõttu seadustes ja tavades on tarbijakaitse tarbijakrediidi valdkonnas liikmesriigiti erineval tasemel;

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

viimastel aastatel on tarbijatele kättesaadavate ja nende kasutuses olevate krediitiliikide osas toimunud suured muudatused. Kasutusele on võetud uued tarbijakrediidi vormid ja need arenevad pidevalt edasi;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

tarbija peaks saama piisavalt teavet krediitingimuste ja -maksumuse ning oma kohustuste kohta; kõnealuses teabes peab muu hulgas olema krediidi kulukuse aastamäär või selle puudumise korral kogusumma, mis tarbija peab krediidi eest maksma; kuni ühenduse otsuseni kulukuse aastamäära arvutamise meetodi või meetodite kohta tuleks liikmesriikidel kulukuse aastamäära arvutamisel edasi kasutada olemasolevaid meetodeid või tavalisi või juhul, kui need puuduvad, tuleks sätestada krediidi üldkulude teatavastegemine tarbijale;

ning arvestades, et:

tarbijakrediiti käsitlevates liikmesriikide õigusaktides on suuri erinevusi;

krediitingimused võivad olla tarbijale ebasoodsad; tarbijat saab paremini kaitsta, kui võtta vastu teatavad kõigi krediidivormide suhtes kohaldatavad nõuded;

kõnealused erinevused õigusaktides võivad esile kutsuda krediidiandjate vahel konkurentsi moonutamist ühisturul;

kõnealused erinevused piiravad tarbija võimalusi saada krediiti teistes liikmesriikides; nad mõjutavad taotletava krediidi mahtu ja laadi ning samuti kauba ja teenuste ostu;

arvesse võttes teatavate krediidilepingute ja tehinguliikide omadusi, tuleks kõnealused lepingud ja tehingud osaliselt või täielikult käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvata;

lõpptulemusena avaldavad kõnealused erinevused mõju tarbijatele krediidi eest antava kauba ja osutatavate teenuste vabale liikumisele ning mõjutavad seega otseselt ühisturu toimimist;

liikmesriikidel peaks olema võimalus komisjoniga konsulteerides jätta käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja teatavad krediidivormid, mis ei ole kaubanduslikku laadi ning on antud eritingimustel;

võttes arvesse ühenduses tarbijatele antava krediidi järjest kasvavat mahtu, toob ühise tarbijakrediidituru kehtestamine ühtmoodi kasu nii tarbijatele, krediidiandjatele, tootjatele, hulgi- ja jaekaubandusettevõtjatele kui ka teenuste osutajatele;

mõnes liikmesriigis kehtib tava, mille kohaselt originaaleksemplariid koostatakse notari või kohtuniku juuresolekul ning käesoleva direktiivi teatavate sätete kohaldamine selliste aktide suhtes on tarbetu; seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalus jätta kõnealused sätted selliste aktide suhtes kohaldamata;

Euroopa Majandusühenduse tarbijakaitse ja tarbijate teavitamise poliitika programmides ⁽⁴⁾ nähakse muu hulgas ette, et tarbijat tuleks kaitsta ebaõiglase krediitingimuste eest ning et

väga suuri rahasummasid hõlmavad krediidilepingud kalduvad erinema tavalistest tarbijakrediidi lepingutest; käesoleva direktiivi sätete kohaldamine väga väikeste rahasummade suhtes võib tekitada tarbetuid halduskulusid nii tarbijatele kui krediidiandjatele; seetõttu tuleks kindlaksmääratud finantspiiridest väljuvad lepingud käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvata;

⁽¹⁾ EÜT C 80, 27.3.1979, lk 4 ja EÜT C 183, 10.7.1984, lk 4.

⁽²⁾ EÜT C 242, 12.9.1983, lk 10.

⁽³⁾ EÜT C 113, 7.5.1980, lk 22.

⁽⁴⁾ EÜT C 92, 25.4.1975, lk 1 ja EÜT C 133, 3.6.1981, lk 1.

krediidi maksumust käsitleva teabe jagamine reklaami abil ning võlausaldajate ja krediidivahendajate äriruumides võib eri pakkumiste võrdlemise teha tarbijale kergemaks;

tarbijakaitse paraneb veelgi, kui krediidilepingud sõlmitakse kirjalikult ning need sisaldavad teatavaid minimaalseid andmeid lepingutingimuste kohta;

kauba omandamiseks antud krediidi puhul peaksid liikmesriigid kehtestama kauba tagasivõtutingimused, eelkõige juhul, kui tarbija ei ole oma nõusolekut andnud; tagasivõtu korral tuleks lepinguosaliste vahel koostada selline arve, mis tagaks, et tagasivõtt ei tooks kaasa alusetut rikastumist;

tarbijale tuleks anda võimalus täita rahalised kohustused enne maksetähtpäeva; sellisel juhul tuleks tarbija krediidi üldkuludisid õiglaselt vähendada;

võlausaldajate krediidilepingust tulenevate õiguste loovutamise tagajärjel ei tohiks lasta tarbija olukorral halveneda;

liikmesriigid, kes lubavad tarbijatel krediidilepingute puhul kasutada vekseid, võlakirju või tšekke, peavad tagama, et tarbija on kõnealuste vahendite kasutamisel küllaldaselt kaitstud;

seoses kauba või teenustega, mille omandamiseks on tarbija sõlminud krediidilepingu, peaksid tarbijal vähemalt allpool kindlaksmääratud asjaoludel olema krediidiandja ees õigused, mis lisanduvad tavapärasele lepingulistele õigustele krediidiandja ning kauba tarnija või teenuste osutaja ees; eespool nimetatud asjaolud kehtivad juhul, kui krediidiandja ja kaubatarnija või teenuste osutaja vahel on juba varem sõlmitud leping, mille alusel krediidiandja annab kõnesoleva tarnija või teenuste osutaja klientidele krediiti ainult selleks, et võimaldada tarbijal omandada kaupa või saada teenuseid kõnesolevalt tarnijalt või teenuste osutajalt;

eküü (ECU) on määratletud nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3180/78, ⁽¹⁾ viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 2626/84 ⁽²⁾; liikmesriikidel peaks olema võimalus käesolevas direktiivis eküüdes väljendatud summade omavääringusse konverteerimisel saadud summasid piiratud koguses ümardada; käesolevas direktiivis esitatud summad tuleks korrapäraselt läbi vaadata ning neid ühenduse majanduse ja rahanduse arengut silmas pidades vajaduse korral muuta;

⁽¹⁾ EÜT L 379, 30.12.1978, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 247, 16.9.1984, lk 1.

liikmesriigid peaksid vastu võtma asjakohased meetmed, et anda tegevusluba krediiti pakkuvatele või ennast krediidilepinguid korraldama pakkuvatele isikutele, kontrollida ja jälgida isikuid, kes pakuvad krediiti või vahendavad krediidilepinguid, ning anda tarbijatele võimalus esitada kaebusi seoses krediidilepingute või krediiditingimustega;

krediidilepingud ei tohi tarbija kahjuks kõrvale kalduda sätetest, mis on vastu võetud käesoleva direktiivi rakendamisel või mis vastavad käesolevale direktiivile; kõnealustest sätetest ei tohi lepinguid sõnastades kõrvale hiilida;

käesoleva direktiiviga teataval määral ühtlustatakse tarbijakrediiti käsitlevaid liikmesriikide õigusnorme ning luuakse teatav tarbijakaitse tase, kuid liikmesriike ei tohiks siiski takistada säilitamast või vastu võtmast rangemaid tarbijakaitsemeetmeid, asutamislepingust tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt arvesse võttes;

komisjon peaks hiljemalt 1. jaanuaril 1995 esitama nõukogule ettekanne käesoleva direktiivi toimimise kohta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse krediidilepingute suhtes.
2. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) *tarbija* — füüsiline isik, kes käesolevas direktiivis käsitletut tehingutes toimib eesmärkidel, mida võib pidada tema majandus- või kutsetegevusest eraldi seisvateks;
 - b) *võlausaldaja* — füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, kes annab krediiti oma kaubandus-, äri- või kutsetegevuse raames;
 - c) *krediidileping* — leping, millega võlausaldaja annab või lubab anda tarbijale krediiti tasumise edasilükkamise, laenu või muu samalaadse finantstehingu vormis.

Käesoleva direktiivi tähenduses ei loeta krediidilepinguteks pidevaid teenuste või kauba tarnelepinguid, mille puhul tarbijal on õigus maksta nende eest osade kaupa kauba tarnimise või teenuste osutamise ajal;
 - d) *krediidi üldkulud tarbijale* — kõik krediidiga seotud kulud, kaasa arvatud intress ja muud krediidilepinguga vahetult seotud kulud, mis on kindlaks määratud liikmesriikide olemasolevate või kehtestatavate sätete või tavade kohaselt;

- e) *krediidi kulukuse aastamäär* — krediidi üldkulud tarbijale, mis on väljendatud antud krediidi suuruse aastase määrana ja arvu-tatakse vastavalt liikmesriikides olemasolevatele meetoditele.

Artikkel 2

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

- a) krediidilepingute ja lepingute suhtes, millega lubatakse anda krediiti, mis on ette nähtud:

- esmajoones maa või olemasoleva või projekteeritava ehitise omandiõiguste saamiseks või säilitamiseks,
- ehitise renoveerimiseks või parendamiseks;

- b) üürilepingute suhtes, välja arvatud juhul, kui omand läheb lõpptulemusena üürnikule;

- c) krediidi suhtes, mis anti või tehti kättesaadavaks intressi või muude maksudeta;

- d) krediidilepingute suhtes, mille alusel ei nõuta intressimaksu, kui tarbija nõustub krediidi tasuma ühekorde maksena;

- e) krediidi suhtes, mida krediidi- või finantseerimisasutus annab ettemaksetena jooksvale arvele, mis ei ole krediitkaardiarved.

Sellest olenemata kohaldatakse selliste krediitide suhtes artikli 6 sätteid;

- f) krediidilepingute suhtes, mis hõlmavad summasid suurusega alla 200 eküü või üle 20 000 eküü;

- g) krediidilepingute suhtes, mille alusel tarbija on kohustatud krediidi tagasi maksta:

- kuni kolme kuu jooksul,
- või kõige rohkem nelja maksega kuni 12 kuu jooksul.

2. Liikmesriik võib komisjoniga konsulteerides vabastada käesoleva direktiivi kohaldamisest teatavat liiki krediidid, mille puhul on täidetud järgmised tingimused:

- krediiti antakse kulukuse määraga, mis on väiksem turul valitsevast määrast, ja
- üldjuhul neid ei pakuta avalikkusele.

3. Artikli 4 ja artiklite 6-12 sätteid ei kohaldata krediidilepingute ja krediiti lubavate lepingute suhtes, mille tagatiseks on kinnisvara hüpoteek, kui need ei ole käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud juba käesoleva artikli lõike 1 punkti a alusel.

4. Liikmesriigid võivad vabastada artiklite 6-12 sätete kohaldamisest originaaleksemplaris krediidilepingud, millele on alla kirjutatud notari või kohtuniku juuresolekul.

Artikkel 3

Ilma et see piiraks nõukogu 10. septembri 1984. aasta direktiivi 84/450/EMÜ (mis käsitleb eksitava reklaamiga seotud liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamist) ⁽¹⁾ ning kõlvatu reklaami suhtes kohaldatavate eeskirjade ja põhimõtete kohaldamist, peab mis tahes reklaamis või tööruumidesse väljapandud pakkimises, milles isik pakub krediiti või ennast krediidilepingut korraldama ja kus on esitatud intressimäär või mis tahes muud krediidi kulukusega seotud andmed, olema näidatud ka krediidi kulukuse aastamäär, tüüpilise näite kujul, kui muud vahendid ei ole kasutatavad.

Artikkel 4

1. Krediidilepingud sõlmitakse kirjalikult. Tarbija saab koopia kirjalikust lepingust.

2. Kirjalik leping sisaldab järgmist:

- a) krediidi kulukuse aastamäär;
- b) krediidi kulukuse aastamäära muutmise tingimused.

Kui krediidi kulukuse aastamäära ei saa nimetada, antakse tarbijale kirjalikus lepingus nõuetekohast teavet. Teave peab sisaldama vähemalt artikli 6 lõike 1 teises taandes ettenähtud andmeid.

3. Kirjalik leping sisaldab lisaks ka lepingu muid olulisi tingimusi.

Näitena on käesoleva direktiivi lisas esitatud loetelu tingimustest, mille kandmist kirjalikku lepingusse võib liikmesriik pidada oluliseks.

Artikkel 5

Erandina artiklist 3 ja artikli 4 lõikest 2 ning kuni otsuseni kehtestada ühenduse meetod või meetodid krediidi kulukuse aastamäära arvutamiseks peavad need liikmesriigid, kes käesoleva direktiivi teatavakstegemise ajal ei nõua krediidi kulukuse aastamäära esitamist või kes ei ole kehtestanud meetodit selle arvutamiseks, nõudma vähemalt krediidi üldkulude esitamist tarbijale.

Artikkel 6

1. Olenemata artikli 2 lõike 1 punktis e sätestatud erandist, mille kohaselt krediidi- või finantseerimisasutuse ja tarbija vahel on sõlmitud leping krediidi andmiseks ettemaksena jooksvale arvele, välja arvatud krediitkaardiarved, tuleb tarbijale esitada lepingu sõlmimise ajal või enne lepingu sõlmimist järgmine teave:

- krediidilimiit, kui see on olemas,
- aastane intressimäär ja lepingu sõlmimise hetkest kohaldatavad maksud ning tingimused, mille alusel neid võib muuta,
- lepingu lõpetamise menetluskord.

⁽¹⁾ EÜT L 250, 19.9.1984, lk 17.

Kõnealune teave kinnitatakse kirjalikult.

2. Peale selle tuleb lepingu kehtimise ajal teatada tarbijale kõigist aastases intressimääras või asjakohastes maksudes tehtud muudatustest nende muudatuste tegemise ajal. Kõnealust teavet võib esitada kontoväljavõttena või ükskõik millisel muul liikmesriikidele vastuvõetaval viisil.

3. Nendes liikmesriikides, kus arvelduskrediidid on vaikival nõusolekul lubatud, peavad kõnealused liikmesriigid tagama, et tarbijale teatatakse aastane intressimäär ja kohaldatavad maksud ning kõik nendes tehtavad muudatused, kui arvelduskrediit kestab üle kolme kuu.

Artikkel 7

Kauba omandamiseks antud krediidi puhul kehtestavad liikmesriigid kauba tagasivõtutingimused, eelkõige juhul, kui tarbija ei ole nõusolekut andnud. Peale selle tagavad nad, et juhul, kui krediidiandja võtab kauba tagasi, koostatakse lepinguosaliste vahel arve nii, et tagasivõtt ei tooks kaasa alusetut rikastumist.

Artikkel 8

Tarbijal on õigus krediidilepingu alusel võetud kohustused täita enne lepingus kindlaksmääratud aega. Sellisel juhul tuleks vastavalt liikmesriikide kehtestatud eeskirjadele tarbija krediidi üldkulu õiglaselt vähendada.

Artikkel 9

Kui krediidilepingu alusel saadud võlausaldaja õigused antakse üle kolmandale isikule, on tarbijal õigus samasugusele kaitsesele kõnesoleva kolmanda isiku ees, nagu tal oli esialgse võlausaldaja ees, kaasa arvatud tasaarvestusele, kui see on kõnealuses liikmesriigis lubatud.

Artikkel 10

Liikmesriigid, kes krediidilepingutega seoses annavad tarbijale loa:

- a) teha makseid vekslite, sealhulgas võlakirjade abil;
- b) anda tagatist vekslite, sealhulgas võlakirjade ja tšekkide kujul, tagavad tarbijale nõuetekohase kaitse kõnealuste vahendite kasutamise puhul nimetatud viisil.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidilepingute olemasolu ei mõjuta ühelgi viisil tarbija õigusi kõnealuse lepingu alusel ostetud kauba tarnija või osutatud teenuste pakkuja suhtes juhul, kui kaupa ei

tarnita või teenuseid ei osutata või kui need mõnel muul viisil ei vasta tarnelepingule.

2. Kui:

- a) tarbija sõlmib krediidilepingu kauba ostmiseks või teenuste saamiseks isikuga, kes ei ole kauba tarnija või teenuste osutaja;
- b) krediidiandja ning kauba tarnija või teenuste osutaja vahel on juba varem sõlmitud leping, mille kohaselt krediidiandja annab kõnesoleva tarnija või teenuste osutaja klientidele krediiti ainult selleks, et anda tarbijale võimalus saada kaupa või teenuseid kõnesolevalt tarnijalt või teenuste osutajalt;
- c) punktis a nimetatud tarbija saab krediiti kõnealuse varem sõlmitud lepingu alusel;
- d) krediidilepinguga hõlmatavat kaupa või teenust ei tarnita või tarnitakse ainult osaliselt või kui see ei vasta asjakohasele tarnelepingule; ja
- e) tarbija on tarnijalt või teenuste osutajalt oma õiguste kohaselt parandusmeetmeid nõudnud tulutult,

on tarbijal õigus nõuda parandusmeetmete võtmist krediidiandjalt. Liikmesriigid määravad kindlaks, kui suurel määral ja millistel tingimustel on kõnealused parandusmeetmed teostatavad.

3. Lõiget 2 ei kohaldata, kui kõnealuse üksiktehingu väärtus on väiksem kui 200 eküüga samaväärne summa.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid:

- a) tagavad, et isikutele, kes pakuvad krediiti või ennast krediidilepinguid korraldama, antakse ametlik luba kas spetsiaalselt selleks või kauba ja teenuste tarnimiseks; või
- b) tagavad, et asutus või ametlik organ kontrollib ja jälgib isikute tegevust, kes annavad krediiti või pakuvad ennast krediidilepinguid korraldama; või
- c) soodustavad nõuetekohaste asutuste moodustamist, kes võtavad vastu kaebusi seoses krediidilepingutega või krediiditingimustega ja annavad tarbijatele sellega seoses asjakohast teavet või nõu.

2. Liikmesriigid võivad sätestada, et lõike 1 punktis a nimetatud luba ei nõuta, kui ennast krediidilepinguid sõlmima või korraldama pakkuvad isikud vastavad määratlusele, mis on esitatud esimese nõukogu 12. detsembri 1977. aasta direktiivi (krediidiasutuste asutamise ja tegevusega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) ⁽¹⁾ artiklis 1, ning nendel on kõnealuse direktiivi sätete kohane tegevusluba.

⁽¹⁾ EÜT L 322, 17.12.1977, lk 30.

Kui krediiti andvatele või ennast krediidi andmist korraldama pakuvatele isikutele on antud tegevusluba nii lõike 1 punkti a sätete kohaselt kui ka eespool nimetatud direktiivi sätete kohaselt, kuid viimati nimetatud luba on hiljem tühistatud, siis tuleb sellest teatada pädevale asutusele, kes vastutab lõike 1 punkti a kohaselt krediidiandmislubade väljaandmise eest, ning kõnealune asutus otsustab, kas kõnesolev isik võib krediidi andmist või krediidi korraldamist jätkata või tuleks lõike 1 punkti a alusel antud tegevusluba tühistada.

Artikkel 13

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel järgitakse eküü määratlust, mis on antud määruses (EMÜ) nr 3180/78, mida on muudetud määrusega (EMÜ) nr 2626/84. Eküü ekvivalent omavääringus arvutatakse esialgu käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäeva kursi järgi.

Liikmesriigid võivad eküüdes väljendatud summade omavääringusse konverteerimisel saadud summasid ümardada, kui ümardamine jääb 10 eküü piiresse.

2. Nõukogu vaatab iga viie aasta möödudes, kuid esimest korda 1995. aastal komisjoni ettepaneku põhjal läbi ja vajaduse korral muudab käesolevas direktiivis nimetatud summasid, pidades silmas ühenduse majanduslikke ja rahalisi suundumusi.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidilepingud ei kaldu tarbija kahjuks kõrvale käesoleva direktiivi rakendamiseks võetavatest või käesolevale direktiivile vastavate siseriiklike õigusaktide sätetest.

2. Peale selle tagavad liikmesriigid, et käesoleva direktiivi rakendussätetest ei hiilita mööda lepinguid sõnastades ega eelkõige sellega, et krediidisumma jagatakse mitme lepingu vahel.

Artikkel 15

Käesolev direktiiv ei takista liikmesriikidel säilitada või vastu võtta rangemaid tarbijakaitsesätteid, mis vastavad nende asutamislepingutest tulenevatele kohustustele.

Artikkel 16

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud meetmed hiljemalt 1. jaanuaril 1990 ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 17

Komisjon esitab nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta hiljemalt 1. jaanuaril 1995.

Artikkel 18

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 22. detsember 1986

Nõukogu nimel

eesistuja

G. SHAW

LISA

ARTIKLI 4 LÕIKES 3 NIMETATUD TINGIMUSTE LOETELU

1. **Krediidilepingud, millega finantseeritakse teatava kauba tarnimist või teatavate teenuste osutamist:**
 - i) lepingu alusel tarnitava kauba või osutatavate teenuste kirjeldus;
 - ii) hind sularahas ja krediidilepingu alusel makstav hind;
 - iii) tagatise summa, kui seda nõutakse, osamaksete arv ning suurus ja nende maksetähtpäevad või nende kindlaksmääramise viis, kui need ei ole lepingu sõlmimise ajal teada;
 - iv) viide tarbija õigusele varem tagasimaksmise korral saada mahaarvamist, nagu on sätestatud artikliga 8;
 - v) kauba omanik (kui omand ei lähe vahetult tarbijale üle) ja tingimused, mille alusel tarbija saab kauba omanikuks;
 - vi) tagatise kirjeldus, kui tagatist nõutakse;
 - vii) järelemõtlemisaeg, kui see on olemas;
 - viii) viide kindlustusele (kindlustustele), kui seda (neid) nõutakse, ning kindlustuskuludele, kui tarbija ei saa ise kindlustusandjat valida.
 2. **Krediitkaardiga teenindatavad krediidilepingud:**
 - i) krediidilimiidi suurus, kui see on olemas;
 - ii) tagasimaksmise tingimused või nende kindlaksmääramise vahendid;
 - iii) järelemõtlemisaeg, kui see on olemas.
 3. **Jooksva arvega teenindatavad krediidilepingud, mis muudel tingimustel ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse:**
 - i) krediidilimiidi suurus, kui see on olemas, või selle kindlaksmääramise meetod;
 - ii) kasutus- ja tagasimaksistingimused;
 - iii) järelemõtlemisaeg, kui see on olemas.
 4. **Muud käesoleva direktiiviga hõlmatavad krediidilepingud:**
 - i) krediidilimiidi suurus, kui see on olemas;
 - ii) viide tagatisele, kui tagatist nõutakse;
 - iii) tagasimaksmise tingimused;
 - iv) järelemõtlemisaeg, kui see on olemas;
 - v) viide tarbija õigusele varem tagasimaksmise korral saada mahaarvamist, nagu on sätestatud artikliga 8.
-